

formodet, at Ændringsforslaget under Nr. 23 ikke skulde være foreneligt med det af os stillede Forslag, saa kan jeg paa ingen Maade indsee dette. Det Tilfælde, at der maa recurreres til Domstolene, kan nemlig finde Sted saavel efter 1ste Passus, som efter anden Passus; efter 1ste Passus nemlig, naar hverken Cieren eller Forpagteren ville, at Afsløsningsmændene skulde afgjøre Sagen, og efter 2den Passus, naar Forpagteren ikke vil det. I disse Tilfælde maa der recurreres til Domstolene, og det Tilfælde, som forudfattes i 1ste Linie af Ændringsforslaget under Nr. 23, nemlig „i Mangel af saadan Afgjørelse“ vil da, hvis jeg ikke meget feiler, være tilstede. Ændringsforslaget under Nr. 23 forekommer mig derfor meget godt at stemme med de af os stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig, efter hvad den ærede Ordfører anførte, at han forudsatte, at Forpagteren kunde tilligemed de Arbeidspligtige forenes om Afgjørelsen, men dertil giver, saavidt jeg antager, Lovudkastet aldeles ingen Anledning. Jeg antager nemlig ikke, at Forpagteren uden Cierens Villie skulde kunne fremtvinge nogen Afsløsning, og det Tilfælde, som af Ordføreren saaledes er forudsat, mener jeg derfor ikke kan fremkomme. Grunden til de to af os stillede Ændringsforslag er, deels saameget som muligt at fremme Pligtarbeidets Afsløsning, og deels at forebygge indviklede og in-specie for Forpagteren ødelæggende Processer. Det er vel saa, at det vilde være bedre, naar Forpagteren i 1ste Instant's havde Deeltagelse i Boldgiftsmændenes Udnævnelse; men det forekommer mig paa den anden Side, at man maa have saa megen Tillid til Boldgiftsmændene, at de ikke ville vise Partiskhed, og skulde de ville det, saa antager jeg, at Forpagteren i Apellen har et saa betydeligt Bærn derimod, at jeg ikke kan troe, at han vilde blive skadelidende. I ethvert Tilfælde foretrækker jeg det for det Uvisse, der vil fremkomme for ham i Tilfælde af Process. Det var blot disse enkelte Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gøre.

H. Jørgensen: Jeg tiltræder det af Udvalgets Minoritet under Nr. 33 stillede Forslag angaaende Betalingen til Afsløsningsmændene.

Hermed endtes Discussionen over det foreliggende Affnit, og man gik da over til Afstemning; herved blev:

ad § 8.

1) Forslag af Nyholm, Orholm, Tang, Voigt og Schroll: At Ordet i Sens første Passus, 3die Linie „kan“ forandres til „skal“, de efterfølgende Ord „naar Cieren og Forpagteren derom ere enige“ udgaae, og sættes der istedetfor Ordet „dem“ i 4de Linie de Ord „Cier og Forpagter.“

forkastet med 29 Stemmer mod 8.

2) Forslag af Nyholm, Orholm, Tang, Voigt og Schroll: At i Sens 2den Passus forandres Ordet „kan“ til „skal“, og indsættes der istedetfor de Ord „naar de derom ere enige“ disse Ord „naar Sidstnævnte forlanger det.“

forkastet med 27 Stemmer mod 3.

3) Blekingbergs Forslag, tiltraadt af Udvalget, — med en af Forsamlingen efter Formændens Hensikling, i Henshold til hvad der under Forhandlingerne var blevet bemærket, vedtagen Redaction, hvorved Ordet „Høveriets“ forandres til „Pligtarbeidets“ — saalydende:

At som 3die Affnit tilføies:

„I Mangel af saadan Afgjørelse bliver det af Domstolene at paa Kjende, hvilken Indflydelse Høveriets Afsløsning bør have paa Retshforholdet imellem Cier og Forpagter, og hvilket Bederlag der navnlig tilkommer den Sidstnævnte.“

vedtaget eenstemmigt med 37 Stemmer.

4) Udcastets § 8 med det vedtagne Tillæg:

Er den Eiendom, til hvilken det Arbeide ydes, hvis Afsløsning gjøres til Gjenstand for de fornævnte Mænds Forretning, bortforpagtet med Ret for Forpagteren til at benytte Arbeidet, da kan, naar Cieren og Forpagteren derom ere enige, det hele Mellemværende mellem dem, der maatte opstaae ved Afsløsningen, inddrages under Mændenes Afgjørelse.

Ogsaa, hvor Arbeidets Afsløsning skeer ved frivillig Overenskomst uden Mellemkomst af de her omhandlede Mænd, kan Cierens og Forpagterens derved foransøgte Mellemværende, naar de derom ere enige, gjøres til